UCHWAŁA NR XXXVII/254/2026
RADY MIEJSKIEJ W KCYNI

z dnia 27 października 2026 r.

w sprawie przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy wraz z odpowiedzią na skargę

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662 ze zm.) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 ze zm.) Rada Miejska w Kcyni uchwala, co następuje:

§ 1. Postanawia się przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy skargę z dnia 14 października 2026 r., uzupełnioną pismem z dnia 15 października 2026 r., na uchwałę Nr XXXVI/240/2026 Rady Miejskiej w Kcyni z dnia 24 września 2026 r. w sprawie zajęcia stanowiska w przedmiocie żądania stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnej Rady Miejskiej w Kcyni oraz skargi na działalność indywidualną radnej.

§ 2. 1. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Kcyni do przekazania skargi, o której mowa w § 1, wraz z odpowiedzią na skargę, stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały, oraz z aktami sprawy Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Bydgoszczy.

2. Upoważnia się radcę prawnego Przemysława Przybylskiego do reprezentowania Rady Miejskiej w Kcyni w postępowaniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Bydgoszczy i ewentualnie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Kcyni

Zbigniew Witczak

Załącznik do uchwały Nr

XXXVII/254/2026

Rady Miejskiej w Kcyni

z dnia 27 października 2026 r.

Kcynia, 27 października 2026 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy

ul. Jana Kazimierza 5

85-035 Bydgoszcz

Skarżący:

Organ, którego działanie zaskarżono:

Rada Miejska w Kcyni

ul. Rynek 23

89-240 Kcynia

Odpowiedź na skargę

W imieniu Rady Miejskiej w Kcyni, w odpowiedzi na skargę z dnia 14 października 2026 r., uzupełnioną pismem przygotowawczym z dnia 15 października 2026 r., na uchwałę Nr XXXVI/240/2026 Rady Miejskiej w Kcyni z dnia 24 września 2026 r. w sprawie zajęcia stanowiska w przedmiocie żądania stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnej Rady Miejskiej w Kcyni oraz skargi na działalność indywidualną radnej, wnoszę o oddalenie skargi w całości na podstawie art. 151 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 ze zm. – dalej: „p.p.s.a.").

Jednocześnie, wnoszę o zasądzenie na rzecz organu od skarżącego kosztów postępowania w sprawie, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych

Uzasadnienie

W dniu 10 sierpnia 2026 r. do Urzędu Miejskiego w Kcyni wpłynęło drogą elektroniczną pismo skarżącego z dnia 9 sierpnia 2026 r., wysłane ze skrzynki poczty elektronicznej sołectwa smogulecka.wies@kcynia.pl. Skarżący, wskazując na pełnioną funkcję Sołtysa Sołectwa Smogulecka Wieś, określił pismo jako wniosek o interwencję i skargę na działalność radnej Rady Miejskiej w Kcyni Danuty Rudzkiej. Zarzucił radnej bezprawne przetrzymywanie na prywatnej posesji krawężników stanowiących mienie sołectwa, odmowę ich wydania oraz możliwe wykorzystywanie mienia komunalnego do celów prywatnych lub gospodarczych. Wniósł również o podjęcie działań zmierzających do stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnej na podstawie art. 24f ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662 ze zm. – dalej: „u.s.g."). W dniu 12 sierpnia 2026 r. wpłynęło uzupełnienie pisma, w którym skarżący przytoczył treść wiadomości SMS na poparcie swoich twierdzeń. W toku czynności wyjaśniających skarżący złożył wyjaśnienia z dnia 18 sierpnia 2026 r. i wskazał miejsce, z którego w dniu 21 sierpnia 2026 r. odebrano 42 krawężniki i przewieziono je na teren świetlicy wiejskiej.

Uchwałą Nr XXXVI/240/2026 z dnia 24 września 2026 r., Rada Miejska w Kcyni stwierdziła brak podstaw do stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnej, przy czym stwierdziła także brak swojej właściwości do merytorycznego rozpatrzenia, w trybie działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. 2025 r. poz. 1691 – dalej: „k.p.a."), skargi na działalność indywidualnej radnej oraz uchwałę wraz z pismem i dokumentacją przekazała Wojewodzie Kujawsko-Pomorskiemu. Przewodniczącego Rady zobowiązała do zawiadomienia wnioskodawcy o sposobie załatwienia pisma, co nastąpiło dnia 24 września 2026 r.

Skarżący zarzuca uchwale naruszenie art. 63 § 1 i § 3a w związku z art. 64 § 2 k.p.a., art. 61 § 1 w związku z art. 7 i art. 9 k.p.a. oraz przepisów ustawy 10 maja 2018 r, o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1781 ze zm. – dalej: „u.o.d.o."). Jego zdaniem pismo przesłane pocztą elektroniczną, nieopatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym ani podpisem osobistym, nie wywołało skutków prawnych, a Rada Miejska w Kcyni w ogóle nie powinna była się nim zajmować bez uprzedniego wezwania go do usunięcia braku podpisu pod rygorem pozostawienia pisma bez rozpoznania. W piśmie z dnia 15 października 2026 r. skarżący nadto wywodzi swój interes prawny z art. 47 i art. 51 ust. 1 i 2 Konstytucji RP oraz z art. 64 § 2 k.p.a., wskazując na ujawnienie jego danych osobowych na sesji, w dokumentach urzędowych, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz w korespondencji z Wojewodą, w następstwie czego wnosi o stwierdzenie nieważności uchwały w całości.

Skarga została wniesiona za pośrednictwem organu i podpisana podpisem zaufanym. Organ nie kwestionuje jej wymogów formalnych w rozumieniu art. 46 i art. 57 p.p.s.a. Skarga nie spełnia natomiast przesłanki materialnej, od której art. 101 ust. 1 u.s.g. uzależnia jej uwzględnienie. Przepis art. 101 ust. 1 u.s.g. przyznaje prawo zaskarżenia uchwały organu gminy podjętej w sprawie z zakresu administracji publicznej temu, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały tą uchwałą naruszone. Przepis ten nie ustanawia skargi powszechnej (actio popularis). Skarżący musi wykazać, że zaskarżona uchwała narusza jego własny, aktualny i zindywidualizowany interes prawny, wynikający z konkretnej normy prawa materialnego, a naruszenie to jest bezpośrednim skutkiem treści uchwały. Nie wystarczy interes faktyczny ani sama zgodność albo niezgodność uchwały z prawem (por. wyrok TK z dnia 16 września 2008 r., SK 76/06. Zatem, sam brak naruszenia interesu prawnego skarżącego prowadzi do oddalenia skargi.

Zaskarżona uchwała rozstrzyga o mandacie radnej Rady Miejskiej w Kcyni, a stwierdzenie braku podstaw do wygaśnięcia mandatu dotyczy wyłącznie stosunku pomiędzy radą a radną i nie kształtuje praw ani obowiązków skarżącego. Okoliczność, że skarżący był autorem pisma, które zawierało informację o możliwym naruszeniu art. 24f ust. 1 u.s.g., nie czyni go podmiotem, którego interes prawny jest przedmiotem rozstrzygnięcia. Przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2026 r. poz. 1261 - dalej: „k.w.") nie przyznają osobie sygnalizującej przyczynę wygaśnięcia mandatu radnego żadnych uprawnień w procedurze jego stwierdzenia, a tym bardziej jakichkolwiek uprawnień, w tym legitymacji do złożenia skargi na skutek rozstrzygnięcia zapadłego w wyniku jej inicjatywy. W pozostałym zakresie uchwała stwierdza brak właściwości Rady Miejskiej w Kcyni do rozpatrzenia skargi na indywidualną radną, przekazuje sprawę organowi nadzoru i zobowiązuje Przewodniczącego Rady do poinformowania skarżącego. Żadne z tych postanowień nie ingeruje w sferę prawną skarżącego.

Skarżący w istocie nie kwestionuje treści rozstrzygnięcia o mandacie radnej, domaga się stwierdzenia nieważności uchwały dlatego, że Rada Miejska w Kcyni w ogóle podjęła sprawę zainicjowaną jego pismem. Interes w tym, by organ nie badał okoliczności zasygnalizowanych przez skarżącego, ma charakter faktyczny i nie znajduje oparcia w żadnym przepisie prawa materialnego. Źródłem interesu prawnego nie mogą być także art. 47 i art. 51 Konstytucji RP, skarżący nie wskazuje bowiem normy zawartej w zaskarżonej uchwale, która ingerowałaby w jego prywatność lub autonomię informacyjną. Opisane przez niego skutki, to jest omówienie sprawy na sesji, publikacja uchwały w Biuletynie Informacji Publicznej i zainteresowanie prasy lokalnej, nie wynikają z treści uchwały. Są to czynności faktyczne związane z jej podjęciem i ogłoszeniem albo działania osób trzecich. Nie podlegają one ocenie w postępowaniu, którego przedmiotem jest zgodność z prawem uchwały według stanu z daty jej podjęcia. Z tych przyczyn art. 64 § 2 k.p.a., przedstawiany przez skarżącego jako źródło „prawa do bycia gospodarzem postępowania", również nie kreuje jego interesu prawnego, albowiem jak wykazano niżej, przepis ten nie miał w sprawie zastosowania.

Zasadniczy zarzut skargi sprowadza się do twierdzenia, że Rada nie powinna była zająć się pismem skarżącego, ponieważ wiadomość e-mail nie była opatrzona podpisem elektronicznym. Zarzut ten pomija charakter sprawy, w której Rada podjęła uchwałę. Stwierdzenie wygaśnięcia mandatu radnego z powodu naruszenia ustawowego zakazu, w tym zakazu określonego w art. 24f ust. 1 u.s.g., należy do rady w drodze uchwały (art. 383 § 1 pkt 5 i § 2 k.w. Rada działa w tym zakresie z urzędu, a przepisy nie uzależniają podjęcia tej czynności od wniosku jakiegokolwiek podmiotu ani od zachowania przez autora informacji określonej formy. Ustawodawca zabezpieczył wykonanie tego obowiązku nadzorem wojewody. Jeżeli rada nie podejmie uchwały stwierdzającej wygaśnięcie mandatu radnego, wojewoda wzywa ją do jej podjęcia, a po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu, wydaje zarządzenie zastępcze zgodnie z art. 98a ust. 1 i 2 u.s.g.. Rada, która uzyskała informację o okolicznościach mogących stanowić przyczynę wygaśnięcia mandatu radnego, ma zatem obowiązek je zbadać i zająć stanowisko, przy czym źródło tej

informacji, pismo podpisane, niepodpisane, publikacja prasowa czy wiedza własna radnych, nie ma znaczenia dla istnienia tego obowiązku.

W tej części pismo skarżącego nie było podaniem wszczynającym postępowanie, którego przedmiotem byłyby jego prawa lub obowiązki. Stanowiło wyłącznie informację o okolicznościach, które odpowiednio Rada Miejska w Kcyni była obowiązana ocenić z urzędu. Brak podpisu elektronicznego mógłby mieć znaczenie wyłącznie wtedy, gdyby od skutecznego wniesienia pisma zależała dopuszczalność działania organu. W sprawie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego taka zależność nie istnieje. Gdyby Rada Miejska w Kcyni pozostawiła pismo bez rozpoznania z powodu braku podpisu i zaniechała zbadania zasygnalizowanych okoliczności, naraziłaby się na zarzut niewykonania obowiązku ustawowego. Mogłoby to uruchomić środki nadzoru przewidziane w art. 98a u.s.g. Z uzasadnienia uchwały wynika przy tym, że Rada ograniczyła swoją ocenę do zakresu niezbędnego do rozstrzygnięcia o mandacie. Nie rozpatrywała merytorycznie skargi na działalność radnej, co do której stwierdziła brak swojej właściwości, zgodnie z poglądem, że radny nie jest organem gminy ani jej pracownikiem, a art. 229 k.p.a. nie wskazuje organu właściwego do rozpatrywania skarg na radnych (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 19 września 2014 r., III SA/Łd 676/14; postanowienie NSA z dnia 22 lipca 2014 r., II OSK 1850/14). Ocena przesłanek z art. 24f ust. 1 u.s.g. wymagała natomiast konkretnych ustaleń co do prowadzenia przez radną działalności gospodarczej i wykorzystania w niej mienia komunalnego (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 16 sierpnia 2012 r., II SA/Po 427/12), czego Rada mogła dokonać jedynie po zbadaniu sprawy.

Przekazanie uchwały wraz z dokumentacją Wojewodzie Kujawsko-Pomorskiemu nie narusza prawa, gdyż Wojewoda jest organem nadzoru nad działalnością gminną, a uchwały rady gminy podlegają przedłożeniu wojewodzie w terminie 7 dni od dnia ich podjęcia, stosownie do art. 90 ust. 1 u.s.g.). Nadto, Wojewodzie przysługują także kompetencje określone w art. 98a u.s.g. w sprawach wygaśnięcia mandatu radnego.

W zakresie zarzutu naruszenia art. 63 § 1 i § 3a w związku z art. 64 § 2 k.p.a., należy przyjąć, że zarzut ten jest chybiony również z tego powodu, że opiera się na założeniu, iż Rada Miejska w Kcyni prowadziła postępowanie administracyjne uregulowane w dziale II k.p.a. Zgodnie z art. 1 pkt 1 k.p.a., przepisy o postępowaniu jurysdykcyjnym normują postępowanie przed organami administracji publicznej w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych albo załatwianych milcząco. Rada Miejska w Kcyni nie wydała decyzji administracyjnej i nie prowadziła postępowania w sprawie indywidualnej skarżącego. Podjęła uchwałę w trybie właściwym dla organu stanowiącego gminy, uregulowanym w ustawie o samorządzie gminnym, w Kodeksie wyborczym i w statucie gminy. Przepisy art. 63 i art. 64 § 2 k.p.a., dotyczące formy podań i usuwania ich braków w postępowaniu jurysdykcyjnym, nie stanowią wzorca kontroli legalności takiej uchwały. Standardem tej kontroli jest istotne naruszenie prawa przez samą uchwałę, stosownie do art. 91 ust. 1 i 4 u.s.g.

W części, w której pismo skarżącego miało charakter skargi na działalność radnej, podlegało ono przepisom działu VIII k.p.a., zgodnie z art. 2 i art. 227 k.p.a. Rada Miejska w Kcyni dokonała jego kwalifikacji według treści, a nie nazwy nadanej przez wnoszącego, o czym wprost stanowi dyspozycja art. 222 k.p.a. Postępowanie skargowo-wnioskowe jest odrębnym, uproszczonym i odformalizowanym trybem, do którego nie stosuje się przepisów o wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych podania. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 7 lipca 2021 r., II SA/Po 228/21, stwierdził, że odrębność trybów z działu II i działu VIII k.p.a. wyklucza stosowanie przepisów o wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych skargi w świetle przepisów o postępowaniu jurysdykcyjnym, a różnica tych trybów wynika z odrębności ich celów. Sąd ten zaaprobował stanowisko organu nadzoru, który stwierdził nieważność uchwały rady gminy wzywającej wnoszącego skargę do opatrzenia jej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym pod rygorem pozostawienia jej bez rozpoznania. Na odformalizowany charakter postępowania skargowo-wnioskowego wskazał również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 20 marca 2014 r., IV SA/Wa 2771/13. Rada nie mogła więc wezwać skarżącego do podpisania pisma pod rygorem pozostawienia go bez rozpoznania. Takie wezwanie byłoby sprzeczne z prawem.

Organizację przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków reguluje autonomicznie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r., w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. z 2002 r. Nr 5, poz. 46 – dalej: „rozporządzenie"), wydane na podstawie art. 226 k.p.a. Zgodnie z § 5 rozporządzenia skargi i wnioski mogą być wnoszone między innymi za pomocą poczty elektronicznej. Rozporządzenie nie wymaga podpisu elektronicznego. Pozostawienie skargi lub wniosku bez rozpoznania przewiduje ono wyłącznie wtedy, gdy brak jest imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresu wnoszącego (§ 8 ust. 1). Wezwanie do wyjaśnienia lub uzupełnienia jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy

z treści pisma nie można należycie ustalić jego przedmiotu, stosownie do § 8 ust. 2 rozporządzenia. Żadna z tych sytuacji nie wystąpiła. Pismo zawierało imię i nazwisko skarżącego, adres wnoszącego oraz pełnioną przez niego funkcję i zostało wysłane ze służbowej skrzynki sołectwa, co umożliwiało identyfikację wnoszącego i kontakt z nim, zatem, przedmiot pisma był jednoznaczny.

Nietrafne jest także twierdzenie, że weryfikacja tożsamości nadawcy była „absolutnym, ustawowym obowiązkiem" organu ze względu na dostęp pracowników Urzędu do skrzynki sołectwa. Skarżący nie twierdzi, że pisma nie wysłał lub że wysłała je inna osoba. Nie przeczy też, że jego treść odpowiadała jego ówczesnemu stanowisku. Przeciwnie, po wysłaniu pisma z dnia 9 sierpnia 2026 r., skarżący samodzielnie je uzupełnił pismem, które wpłynęło w dniu 12 sierpnia 2026 r., złożył wyjaśnienia z dnia 18 sierpnia 2026 r. i współdziałał w odebraniu krawężników w dniu 21 sierpnia 2026 r. Tym samym wielokrotnie potwierdził swoje autorstwo i wolę doprowadzenia sprawy do rozstrzygnięcia. Zachowanie to wyklucza tezę, że Rada Miejska w Kcyni procedowała na podstawie pisma, „którego w sensie prawnym nie autoryzował".

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 61 § 1 w związku z art. 7 i art. 9 k.p.a., należy wyjaśnić w pierwszej kolejności, że art. 61 § 1 k.p.a. określa sposób wszczęcia postępowania administracyjnego. Skoro Rada nie prowadziła postępowania jurysdykcyjnego, przepis ten nie mógł zostać naruszony. Z tych samych przyczyn nie mogły zostać naruszone zasady ogólne wyrażone w art. 7 i art. 9 k.p.a., adresowane do organów prowadzących postępowanie w sprawie indywidualnej. Powoływana przez skarżącego zasada dyspozycyjności, według której wnioskodawca jest „gospodarzem postępowania", odnosi się do postępowań wszczynanych na żądanie strony w celu konkretyzacji jej uprawnień lub obowiązków. Skarżący nie był stroną postępowania w rozumieniu art. 28 k.p.a. i nie występował o rozstrzygnięcie o własnych prawach. Sprawa stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego jest sprawą prowadzoną z urzędu, a jej los nie zależy od woli osoby, która przekazała informację. Postępowanie skargowo-wnioskowe nie prowadzi z kolei do konkretyzacji praw ani obowiązków o charakterze publicznoprawnym. Służy ocenie działalności administracji publicznej, bez realnego wpływu na sytuację prawną wnoszącego. Tak przyjął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 7 lipca 2021 r., II SA/Po 228/21, powołując się na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 czerwca 2017 r., II OSK 1939/16. Nawet ewentualne cofnięcie pisma przez skarżącego nie zwolniłoby więc Rady Miejskiej w Kcyni z obowiązku oceny zasygnalizowanych okoliczności. Skarżący zresztą pisma nie cofnął, mało tego, w okresie od jego wniesienia do dnia podjęcia uchwały, a więc przez ponad sześć tygodni, aktywnie uczestniczył w wyjaśnianiu sprawy.

W granicach zarzutu naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, uznać należy, iż nie dotyczy on treści zaskarżonej uchwały, lecz czynności podjętych w związku z jej przygotowaniem, podjęciem i ogłoszeniem. Kryterium kontroli uchwały organu gminy jest jej zgodność z prawem, a nieważność może zostać stwierdzona wyłącznie w razie istotnego naruszenia prawa przez samą uchwałę, o czym stanowi art. 91 ust. 1 i 4 u.s.g. w związku z art. 147 § 1 p.p.s.a.

Niezależnie zarzut ten sam w sobie jest niezasadny merytorycznie, gdyż działanie organów gminy jest jawne, o czym stanowi art. 11b ust. 1 u.s.g., stanowiący, iż obrady rady są transmitowane i utrwalane za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk zgodnie z art. 20 ust. 1b u.s.g., a uchwały przedkłada się wojewodzie, na co wskazuje art. 90 ust. 1 u.s.g. Powyższe stanowi, iż przetwarzanie danych osobowych autora pisma w zakresie niezbędnym do wykonania przez radę obowiązku określonego w art. 383 k.w. i do załatwienia pisma znajduje podstawę w art. 6 ust. 1 lit. c i e RODO, jest całkowicie prawne. Zaskarżona uchwała wskazuje skarżącego jedynie z imienia i nazwiska jako autora pisma, w zakresie koniecznym do oznaczenia rozpatrywanej sprawy.

Skarżący wystąpił przy tym jako Sołtys Sołectwa Smogulecka Wieś, czyli organ wykonawczy jednostki pomocniczej gminy, wskazany w art. 36 ust. 1 u.s.g. Posłużył się służbową skrzynką sołectwa i podjął działanie w sprawie mienia sołectwa, za które jako sołtys przyjął odpowiedzialność. Informacje o osobach pełniących funkcje publiczne, mające związek z pełnieniem tych funkcji, nie podlegają ograniczeniu jawności ze względu na prywatność osoby fizycznej zgodnie z art. 5 ust. 2 u.o.d.o. Twierdzenie zawarte w piśmie z dnia 15 października 2026 r., że skarżący działał wyłącznie jako osoba prywatna, a nie w związku z pełnioną funkcją, pozostaje w sprzeczności z treścią pisma, sposobem jego wysłania i przedmiotem sprawy.

Skarżący nie wykazał, że zaskarżona uchwała narusza jego interes prawny lub uprawnienie, co jest warunkiem uwzględnienia skargi na podstawie art. 101 ust. 1 u.s.g. Rada była obowiązana z urzędu zbadać zasygnalizowane okoliczności mogące stanowić przyczynę wygaśnięcia mandatu radnej, a forma pisma,

z którego powzięła o nich wiedzę, nie wpływała na ten obowiązek. Przepisy k.p.a. o postępowaniu jurysdykcyjnym, na których skarżący opiera zarzuty, nie miały w sprawie zastosowania. W części dotyczącej skargi na radną przepisy działu VIII k.p.a. i rozporządzenia z dnia 8 stycznia 2002 r., wykluczały wezwanie skarżącego do podpisania pisma. Zarzut naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych dotyczy z kolei czynności pozostających poza treścią uchwały i nie może prowadzić do stwierdzenia jej nieważności. Sąd nie jest wprawdzie związany zarzutami skargi, o czym stawni art. 134 § 1 p.p.s.a., jednak organ nie dostrzega także innych podstaw do wyeliminowania uchwały z obrotu prawnego.

Z tych przyczyn wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

1. skarga z dnia 14 października 2026 r.
2. uchwała Nr XXXVI/240/2026 Rady Miejskiej w Kcyni z dnia 24 września 2026 r.,
3. Odpis odpowiedzi na skargę.
4. Akta sprawy

UZASADNIENIE

W dniu 15 października 2026 r. wpłynęła skarga z dnia 14 października 2026 r. na uchwałę Nr XXXVI/240/2026 Rady Miejskiej w Kcyni z dnia 24 września 2026 r. w sprawie zajęcia stanowiska w przedmiocie żądania stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnej Rady Miejskiej w Kcyni oraz przekazania sprawy organowi nadzoru, a w tym samym dniu pismo z dnia 15 października 2026 r. stanowiące jej uzupełnienie.

Stosownie do art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 ze zm.) organ przekazuje skargę sądowi wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę, w postaci papierowej lub elektronicznej, w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania.

Wobec powyższego podjęcie niniejszej uchwały jest niezbędne w celu wypełnienia ustawowych obowiązków nałożonych na organ samorządu terytorialnego ww. ustawą.